

ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΨΑΜΕ...

ΜΕΡΟΣ Α'

# ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΤΕΧΝΙΣΜΟΣ

## Πρόλογος Κρατική Υπηρεσία Τηλεφωνίας - Τηλεγραφίας - Ασυρμάτου

Η εν λόγω υπηρεσία από το 1859 αποτελούσε κλάδο του Υπουργείου Εσωτερικών, με χωριστό προσωπικό ενταγμένο στο Υπουργείο αυτό μέχρι το 1887. Το έτος 1887 η τηλεγραφική υπηρεσία που περιελάμβανε την τηλεφωνική ενώθηκε με την ταχυδρομική υπηρεσία και λειτούργησε μέχρι το 1914 ως «Γενική Διεύθυνσις Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων» ανήκουσα στο ίδιο Υπουργείο και αποτελούσε έτσι την Γενική Διεύθυνση Τ.Τ.Τ. Το 1914 ιδρύθηκε το Υπουργείο Συγκοινωνίας και η υπηρεσία των Τ.Τ.Τ. (Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων, Τηλεφώνων) απετέλεσε σ' αυτό Γενική Διεύθυνση. Το 1922 ιδρύθηκε ιδιαίτερο υπουργείο Τ.Τ.Τ., το οποίο καταργήθηκε στις αρχές του 1923 και οι υπηρεσίες του επανήλθαν στο Υπουργείο Συγκοινωνίας σαν Γενική Διεύθυνση Τ.Τ.Τ., η οποία διατηρήθηκε μέχρι το 1944 όταν ανασυστάθηκε το Υπουργείο Τ.Τ.Τ.

## Τμήμα Ασυρμάτου

Το 1925 στο Υπουργείο Συγκοινωνίας ιδρύθηκε το Τμήμα Ασυρμάτου και το 1935 μετονομάστηκε σε «Διεύθυνση Ραδιοηλεκτρικής Υπηρεσίας» τον ίδιον υπουργείον με διευθυντή τον Στέφανο Ελευθερίου μέχρι τον Οκτώβριο του 1949. Τότε ιδρύθηκε ο ΟΤΕ, στον οποίο περιελήφθησαν όλες οι υπηρεσίες τηλεφωνίας και τηλεγραφίας. Μετά το 1946 τα Τ.Τ.Τ. εντάχθηκαν πάλι στο Υπουργείο Συγκοινωνίας σαν «Γενική Διεύθυνση Τ.Τ.Τ.» και ύστερα από λίγους μήνες έγιναν πάλι Υπουργείο Τ.Τ.Τ., το οποίο εξακολούθησε να υφίσταται μέχρι την 1η Φεβρουαρίου 1951. Τότε ονομάσθηκε Υπουργείο Συγκοινωνιών και μεταξύ των άλλων διευθύνσεων υπήρχε και η Διεύθυνση Τηλεπικοινωνιών, της οποίας προϊστάτο το Γενικός Διευθυντής Σ. Νέκολης με 3 διευθύνσεις: Τεχνική Διεύθυνση με τμήματα οραδιοηλεκτρικής τεχνικής, τεχνικών εφαρμογών τηλεφωνίας και τεχνικών εφαρμογών τηλεγραφίας με διευθυντή τον Θεόδωρο Κέππα. Στην αρμοδιότητα της Γενικής Διεύθυνσης Τηλεπικοινωνιών ανήκε η επεξεργασία και εφαρμογή της εν γένει νομοθεσίας για την εφαρμογή της Διεθνούς Συμβάσεως Τηλεπικοινωνιών και των εξαρτημένων σ' αυτήν υπηρεσιών.

## Ερασιτέχνες του Ασυρμάτου

Στις 11 Μαΐου 1926 ιδρύθηκε η πρώτη

«Ένωση Ελλήνων Ερασιτεχνών Ασυρμάτου», που την αποτελούσαν οι **Κ. Πετρόπουλος** (πρόεδρος) και μελη οι **Γ. Πετρόπουλος**, **Γ. Ζαρίφης**, **Α. Κουκούλης**, **Τ. Μιχόπουλος** και άλλοι, και δημοσίευσε σειρά άρθρων για τον ασύρματο στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» κατά τα έτη 1925, 1926, 1927.

ΟΙ SV1AA (Γιώργος Ζαρίφης), **Γ. Πετρόπουλος**, **Πολ. Ψωμιάδης**, Αθαν. Κουκούλης και Τάκης Μιχόπουλος, άρχισαν πειραματα εκπομπής βραχέων κυμάτων στο μήκος κύματος των 40 μέτρων, αλλά οι εκπομπές αυτές περιορίστηκαν κυρίως σε επικοινωνία μεταξύ τους. Βρήκαν άδοξο τέλος μετά από παρέμβαση του Υπουργείου Συγκοινωνίας, που σφράγισε τις συσκευές τους και από τότε δεν έγινε καμία ερασιτεχνική εκπομπή μέχρι το 1936.

Πριν από το 1935 που συγκροτήθηκε η Διεύθυνση Ραδιοηλεκτρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Συγκοινωνίας με διευθυντή τον Στέφανο Ελευθερίου, στον ξένο αλλά και στο δικό μας τύπο γινόταν λόγος για τους Ερασιτέχνες Ασυρμάτου, και ιδιαίτερως για εκείνους οι οποίοι ασχολούνταν με την εκπομπή έγχραφαν: «Εάν υπάρχει χώρα στη γη που να μην υπάρχει έστω και ένας ερασιτέχνης εκπομπής, αυτή είναι η Ελλάδα, που δυντυχώς και εις τον τομέα αυτόν αποτελεί μια καθόλου τιμητική εξαίρεση.»

Οι αριθμοί επικαλούνταν λόγους ασφαλείας ακατανόητους για πολλούς ειδικούς και δεν επέτρεπαν την λειτουργία ερασιτεχνικών εκπομπών στην Ελλάδα. Παρ' όλες τις απαγορεύσεις ο πρώτος συστηματικός ερασιτεχνικός πομπός στην Ελλάδα ήταν του **Κ. Ταβανιώτη** που λειτουργήσει το 1936 και στον οποίο είχε χρονιγγίθει «πρόσωπινή άδεια» λειτουργίας από το Υπουργείο Συγκοινωνίας.

Από το 1937 μέχρι το Σεπτέμβριο του 1939, οπότε σφράγιστηκαν λόγω του πολέμου, είχαν σε λειτουργία ερασιτεχνικούς πομπούς με πρόσωπινή άδεια μόνον οι **Άγης Καζάζης - SV1AC**, **N. Κατσελής - SV1NK**, **Αθανάσιος Κουκούλης - SV1SM**, **Κ. Ταβανιώτης - SV1KE** και ο Αγγλος πράκτορας στην Ελλάδα **Νόρμαν Τζόλι - SV1RX**.

Εκτός αυτών όμως πειραματίζονταν συστηματικά με την εκπομπή οι **Γεώργιος Γεράρδος**, **Γεώργιος Ζαρίφης**, **M. Παύδουντης**, **Σ. Στεφάνου**, **Μιχάλης Ψαλίδας**, **Σωκράτης Κουτσούβης**, **Ανδρέας Κυπραίος** και άλλοι. Μάλιστα ο Γεώργιος Γεράρδος με συνεχή έγγραφα πλέξει το υπουργείο να του χορηγήσει άδεια ε-

ρασιτεχνικής εκπομπής, όμως το Υπουργείο από το 1935 έδινε πάντα την στερεότυπη απάντηση ότι έχει Νόμο έτοιμο και τον προωθεί στη Βουλή για ψήφιση... Το 1939 Έλληνας ερασιτέχνης εκπομπής με πομπό ισχύος μόνο 50 βατ πέτυχε την πρώτη ραδιοτηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ Τόκιο και Αθηνών! Τότε δημιουργήθηκε η ελπίδα ότι σύντομα θα ψηφιστεί νόμος που να επιτρέπει επίσημα την ερασιτεχνική εκπομπή στην Ελλάδα, έστω και αργά! Θα ακολουθούσε και η χώρα μας το παράδειγμα όλων ανεξαιρέτων των άλλων κρατών, στα οποία η ερασιτεχνική εκπομπή ήδη μόνο επιτρέποταν, αλλά και υποστηριζόταν με κάθε τρόπο από τις πολιτικές και στρατιωτικές αρχές. Δυστυχώς η ελπίδα αυτή αποδείχτηκε μάταια και τα χειριστήρια και μικρόφωνα των λίγων πρωτοπόρων σύγραψαν μέχρι το 1958.

Μόνο στις 20 Ιανουαρίου 1950 η Γενική Δ/ση Τηλεπικοινωνιών του Υπουργείου Τ.Τ.Τ. χορηγεί άδεια λειτουργίας πειραματικού σταθμού ασυρμάτου στον **Σπύρο Παπαγεωργίου** (σήμερα SV1KR), λοχαγό διαβιβάσεων, με καθορισμένη συχνότητα εκπομπής τους 14.100 χιλιούντος, με ισχύ εκπομπής 10 βατ, με την οποία έκανε εκπομπές με το χαρακτηριστικό SVSP.

Μετά την απελευθέρωση της χώρας από τους Ναζί ένα συμφρούδιο χτύπησε τον άμιορο τόπο. Ξέσπασε η μεγαλύτερη κατάρα για ένα έθνος και ο εμφύλιος σπαραγμός άπλωσε τα γαμψά του νύχια σε όλη τη χώρα. Το αδερφικό αίμα έτρεχε σαν ποτάμι και από τις δύο πλευρές. Αυτή τη δύσκολη στιγμή το σαράκι του ραδιοερασιτεχνισμού δεν έπεσε σε λήθαργο αυγήφωντας τους αυστηρότατους νόμους. Κάπου κάπου στον Ελληνες ραδιοερασιτέχνες «έσκαγαν μύτη» στον αέρα για να ακούσειν η φωνή της Ελλάδας, για να δηλώσουν ότι ακόμα υπάρχουν, χωρίς νόμο, χωρίς άδειες, με κίνδυνο να οδηγήθουν στα στρατοδοκεία και το εκτελεστικό απόσπασμα....

## Ερασιτέχνες Ασυρμάτου στη φυλακή

Το 1947 η Γενική Ασφάλεια Πειραιώς ανακοίνωσε στον ημερήσιο τύπο ότι «Ανακαλύφθηκαν στον Πειραιά ασύρματοι των κομμουνιστών. Σε διάφορα επίκαια σημεία ελειτούργουν ασύρματοι εν πλήρει εξαρτήσει. Ούτοι έφερον χειριστήριον, δύο δέκτας ασύρματου με σηματόμετρα (δηλ. S meter), πομπούς και μηχανική συσκευή ραντάρ».



**1958 - Οι 7 πρώτοι Έλληνες ραδιοερασιτέχνες, που πήραν προσωρινή Άδεια Λειτουργίας Ερασιτεχνικού Σταθμού Ασυρμάτου, από αριστερά προς τα δεξιά: 1) Αχης Λιανός SVIAD, 2) Σωκράτης Κουτρουβής SVIAE 3) Νάσος Κουκούλης SVIAC, 4) Γιώργος Ζαρίφης SVIAB, 5) Μικές Ψαλίδας SVIAF, 6) Γιώργος Βερναρδάκης SVIAB, 7) Γιώργος Γεράρδος SVIAG**

Αυτοί κατηγορήθηκαν από την Ασφάλεια για κατασκοπεία και ως συνεργάτες του Μάρκου Βαφειάδη!... Φυλακίσθηκαν στον Πειραιά γιατί βρέθηκε στην κατοχή του Γεωργίου Γεράρδου μία λυχνία εκπομπής μάρκας EIMAC και μία λυχνία ταλαντοσκοπίου (αυτό ήταν το Ραντάρ!), στο Νάσο Κουκούλη SVIAC ένας δέκτης ασυρμάτου που έφερε «κυματόμετρο» (δηλαδή S meter), στον Μιχάλη Ψαλίδα - SVIAF, συνθηματικές κάρτες (QSL) επικοινωνίας από το Σιδηρούν Παραπέτασμα!... Κατά την διεξαγωγή της δίκης που έγινε η αλήθεια έλαψε και οι Έλληνες παράνομοι ραδιοερασιτέχνες αθωάθηκαν... Τότε ο μημερήσιος τύπος έγραψε: «Οι συλληφθέντες κάτοχοι των μυστικών ασυρμάτων και ραντάρ είναι όλοι εθνικόφρονες!»

### **Νέες Αιτήσεις για άδεια ασυρμάτου**

Ο Γιώργος Γεράρδος ακόμη και μετά από αυτή την ταλαιπωρία συνέχιζε να βομβαρδίζει με πιεστικά έγγραφα το Υπουργείο (από τα οποία κρατούσε αρχείο) και να ζητά προώθηση νόμου και άδεια ερασιτεχνικού σταθμού ασυρμάτου. Η απάντηση δυστυχώς ήταν ίδια και στερεότυπη: «Δεν υπάρχει ακόμα τέτοιος νόμος στην Ελλάδα». Αλμύμονο στη χώρα που γέννησε την δημοκρατία και την ελευθερία του λόγου πριν από χιλιετίες! Μόνο πράκτορες εγγλέζοι και αμερικανοί στρατιωτικοί έπαιρναν άδειες και πούλαγαν τις κάρτες QSL μέχρι και 50 δολάρια την μία! Οι Έλληνες στον τόπο τους ήταν «επικίνδυνοι για κατασκοπεία...» και δεν είχαν αυτό το δικαίωμα.

Τον Απρίλιο του 1957 στο 1<sup>o</sup> τεύχος του περιοδικού «ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ» στο άρθρο «Η σελίδα του ερασιτέχνου» ο Γεώργιος Γεράρδος, πρόεδρος του Σ.Ε.Π.Ε. (Σύλλογος Επαγγελματών Ραδιοτεχνικών Ελλάδος) έγραψε: «Με την επίδια ότι κάποτε και η χώρα μας θα α-

ποκήσει αδειούχους Ερασιτέχνας Εκπομπής, θεσπίζοντας η Κυβέρνηση προς τούτο σχετικό νόμο - και ευχόμεθα να γίνει σύντομα» δώμας, αλμύμονο, έπρεπε να περάσουν ακόμα 15 ολόκληρα χρόνια για να δούμε τον πρώτο Νόμο 1244/72.

### **Οι πρώτες 7 άδειες**

Το 1958 αυστραλοί ραδιοερασιτέχνες ζητούσαν να γίνει αναμετάδοση της αφής της ολυμπιακής φλόγας στην Ολυμπία από Έλληνες ραδιοερασιτέχνες. Την πρώτη φορά το Υπουργείο απάντησε ότι: «στην Ελλάδα δεν υπάρχουν ραδιοερασιτέχνες», δώμας οι Αυστραλοί επανήλθαν με νέα ακράδαντα σποιχεία ότι: «Υπάρχουν αλλά δεν τους δίνετε άδειες...». Έτσι το Υπουργείο αναγκάστηκε να κάνει ένα βήμα πίσω. Ο νομοταγής Γενικός Διευθυντής Τηλεπικοινωνιών Σ. Νίκολης κάλεσε μερικούς από τους λίγους Έλληνες ραδιοερασιτέχνες που εξακολουθούσαν να ζητάν άδειες (κατόπιν υπεύθυνης διαβεβαίωσης του τότε Στρατηγού της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης Γεωργίου Ζαρίφη ότι πρόκειται περί πατριωτών, ηθικών ανδρών, για τους οποίους η Ελλάδα πρέπει να είναι υπερήφανη), έδωσε τις πρώτες 7 άδειες με την ορθή συμφωνία να μην ιδρύσουν σύλλογο. Αυτές τις άδειες πήραν κατά αλφαριθμητική σειρά χαρακτηριστικού:

**SVIAC** Γεώργιος Ζαρίφης - Στρατηγός της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης

**SVIAB** Γεώργιος Βερναρδάκης - Έμπορος υγρών καυσίμων

**SVIAC** Αθανάσιος Κουκούλης - Ηλεκτρονικός

**SVIAD** Αδαμάντιος Λιανός - Δ/ντης Πολιτικής Αεροπορίας

**SVIAE** Σωκράτης Κουτρουβής - Μηχ/λος Ηλεκτρο/γος - Δ/ντης ΔΕΗ

**SVIAF** Μιχαήλ Ψαλίδας - Μηχ/λος Ηλεκτρο/γος - Δ/ντης ΕΙΡ

**SVIAG** Γεώργιος Γεράρδος - Ηλεκτρονικός

Μετά τις πρώτες 7 άδειες το Υπουργείο χορηγούσε και άλλες άδειες με το σταγονόμετρο πιεζόμενο από ραδιοερασιτέχνες που διέθεταν γνωριμίες με πολιτικούς ή άλλες προσωπικότητες. Έτσι συγάπηγα το call-book γέμιζε και συμπληρώθηκε το ψηφίο «Α». Το Δ.Σ. της Ε.Ε.Π. έβαλε στο καταστατικό περιοριστικό άρθρο, «για να μπορεί να εγγραφεί ένα νέο μέλος έπρεπε να συσταθεί από 2 μέλη», σκοπό είχε να καλύψουν και τον SVIAC για την υπεύθυνη διαβεβαίωση που είχε δώσει στον Γεν. Δ/ντη Σ. Νίκολη.

### **Και πάλι πιέσεις για Νόμο**

Όμως στον παραπάνω περιορισμό ο Γιώργος Γεράρδος SVIAG δεν συμφωνούσε και έλεγε να πιεστεί το Υπουργείο να προωθήσει σχετικό νόμο. Και πάλι νόμος δεν φαινόταν πουθενά από πλευράς Υπουργείου!

Παρ' όλα αυτά ο μεγάλος αυτός «πεισματάρης» «ραδιοερασιτέχνης δεν το έβαλε κάπια, τρεις φορές -έλεγε - είχε προωθήσει Νόμο για ψηφίση, όμως την τελευταία στιγμή κάποιοι τον ασαπτάραν... Τα χρόνια περνούσαν και μπήκαμε αισίως στην 10-ετία του 1960. Τον Γενικό Δ/ντη Τηλεπικοινωνιών του Υπουργείου, λόγω συνταξιοδότησης διαδέχθηκε ο προαρχείς Θεόδη. Κέπτας, από τη Δ/ση Τεχνικών Εφαρμογών Τηλεγραφίας σε Γενικό Διευθυντή Τηλεπικοινωνιών.

Στα χρόνια αυτά γνώρισα και εγώ αυτή την μεγάλη προσωπικότητα τον Γεώργιο Γεράρδο, ο οποίος είδε το ενδιαφέρον μου για τα ηλεκτρονικά και τον ασύρματο και, όπως και τους άλλους νέους της εποχής, με παρότρυνε (αν και γνώριζε καλά το αποτέλεσμα) να αποταθώ στο Υπουργείο, ζητώντας τα παρακάτω. Πήγα στον νέο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου στην οδό Βουλής κ. Θεοδωρού Κέπτα και του είπα: «Στην -τότε- Ελληνική Βασιλική Αεροπορία, ήμουν μηχανικός ασυρμάτων, στον ΟΤΕ επίσης λίγο διάστημα τεχνικός ασυρμάτων στα μηχανήματα και τώρα τεχνικός αστικών τηλεφωνικών κέντρων» και τον ζήτησα να μου δώσει άδεια κατασκευής δέκτη βραχέων κυμάτων, επειδή τότε απαγορεύοταν. Ο «καιρεκλοκένταυρος» τότε διευθυντής εξαγριώθηκε εναντίον μου, με αποπήρε, μου έδειξε την πόρτα του γραφείου του και με έβγαλε έξω σαν να ήταν στο σπίτι του!... Την ίδια περίοδο συνέχιζε να δίνει περιορισμένο αριθμό αδειών σε άλλους πιέζοντας από πολιτικούς ή μεγάλους επιχειρηματίες...

Ο Γεράρδος σαν πρόεδρος ή αντιπρόεδρος της ΕΕΡ, συνέχιζε για πολλά χρόνια να παροτρύνει τους νέους να πιέζουν το αναίσθητο Υπουργείο με αιτήσεις για χορηγήση αδειάς ερασιτεχνικού σταθμού ασυρμάτου, αν και γνώριζε το αποτέλεσμα. Άλλα αν και το υπουργείο γνώριζε ποιός ήταν ο «υποκινητής», δεν μπορούσε να του κάνει τίποτα!...

### **21η Απριλίου 1967**

Και πάλι τον «άμοιρο» Ελληνισμό χτύπησε νέα συμφορά. Ενώ η Ελλάδα πήγαινε με δημοκρατικές διαδικασίες για εκλογές νέας κυβέρνησης εκλεγμένης από τον

λαί της, οι «καλοί μας σύμμαχοι Αμερικανοί» καθιδήγησαν και στήριξαν μία ομάδα συνταγματαρχών, να καταργήσουν το Σύνταγμα και την Δημοκρατία και παρέδωσαν τη χώρα στο δικτατορικό καθεστώς. Έτσι την 21η Απριλίου 1967 τα τανκ κατέλυσαν την δημοκρατία και την ελευθερία. Όλες οι μέχρι τότε άδειες κατοχής και λειτουργίας ερασιτεχνικού σταθμού ασυρμάτου ανετάλησαν έπ' αρριστον, οι δε παραβάτες, ακόμη και οι κάποιοι κρυστάλλου χαλαζία, προσάγονταν στα έκτακτα σφρατοδικεία. Τα μηχανήματα, πομποί και δέκτες, ακόμη και ο πολύγραφος της EEP, σφραγίστηκαν από τα παραρτήματα ασφαλείας των αστυνομικών τμημάτων. Μπορεί να σφραγίστηκαν τα μηχανήματα, δεν σφραγίστηκαν δύμως και οι φαδιοερασιτεχνικές εμπνεύσεις, έτσι κάποιοι κατέγραψαν σε μαγνητοτανία, συνομιλίες Ιταλών φαδιοερασιτεχνών, που ισχυριζόνταν ότι δεν θα ξανακουστούν Έλληνες, αφού έχουν φυλακισθεί η έξοιτιστε! Ή παρουσίασθη της κασέτας άλλαξε τα πρόγματα: Το καθεστώς, για να φανεί δημοκρατικό, έδωσε εντολή στην Στρατιωτική Διοίκηση Αθηνών να ελέγξει με την βοήθεια της Κ.Υ.Π. και να ξαναδώσει στους νομιμόφρονες πολίτες νέες άδειες με τα χαρακτηριστικά που είχανε προηγουμένως.

## Οι βεβαιώσεις της Ε.Ε.Π.

Στη συνέχεια, αφού οι πραξικοπηματίες βεβαιώθηκαν ότι δεν είχαν τίποτα να φοβηθούν από τους Έλληνες ραδιοερασιτέχνες, επέτρεψαν στην Ε.Ε.Ρ. να εκδίδει βεβαιώσεις για όσους αυτή εγκρίνει ότι είναι ικανοί να λειτουργούν ερασιτεχνικό σταθμό ασυρμάτου. Οι βεβαιώσεις καταθέτονταν στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και με σύμφωνη γνώμη της ΚΥΠ εξέδιδε η Στρατιωτική Διοίκηση Αθηνών - 2ο Επιτελικόν Γραφείου, «Αδεια λειτουργίας Ερασιτεχνικού Σταθμού Ασυρμάτου», με κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο και στο Υπουργείο Συγκοινωνιών. Επειδή η Ένωση Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών φοβόταν μη δημιουργηθεί κανένα πρόβλημα, που εξ αιτίας του της αφαιρεθεί αυτό το δικαίωμα της έκδοσης της βεβαίωσης, ήταν πολύ προσεκτική και υπέγραψε περιορισμένο αριθμό βεβαιώσεων. Τότε νεαροί σπουδαστές της Σχολής Ηλεκτρονικών «ΑΤΟΜ» ίδρυσαν την «Εθνικήν Ένωσιν Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών», μέσω της οποίας εύκολα αποκύποντας κάποιος την βεβαίωση και αν κατά την ΚΥΠ ήταν «ΚΑΘΑΡΟΣ», έβγαινε σύντομα και η άδεια! Τα δε χαρακτηριστικά κόντευαν να φτάσουν στο SV1H...

Επιτέλους...ΝΟΜΟΣ!

Ένα πρωινό του 1969, ήρθε στο «Εγγαστήριο Ραδιομηχανικής» του Γεράσιμου, ο τότε ραδιοερασιτέχνης Πρόερβης της Ελλάδος στην Ουαγκράτων **Βασίλης Βιτσαζής**, ο οποίος είχε τότε το γαλλικό χαρακτηριστικό κλήσεως F6AIK (σήμερα SV1IQ). Ο Γιώργος SV1AG του λέει: «Φίλε Βασήλη, αντιλαμβάνομαι τη δύσκολη θέση σου, να είσαι Πρόερβης της Ελλάδος και να έγεις γαλλικό γαρακτηριστικό.



## **Ο Γιώργος Γεράρδος SVIAG – Οκτώβριος 1974 στη Στοά Πεσμαζόγλου (φωτογραφία του SVIHX)**

Όμως γνωρίζω ότι θα μπορούσες να είχες  
ένα SV1, αλλά λόγω των υπηρεσιακών  
σου ευθυνών δεν δέχεσαι να έχεις μία πα-  
ράνομη άδεια, γι' αυτό να βοηθήσεις σε  
παρακαλώ εσύ πιεζόντας εδώ, αλλά να  
ζητήσεις και στην Ουάσινγκτον την βοή-  
θεια του Γερουσιαστή Γκολντρυγάντερ (Μπάρον  
ΚΤUGA, επικεφαλής της FCC)». «Έχω και εδώ εγώ προετοιμάσει το έδα-  
φος», λέει ο Γεράρδος, «με επαφές στο  
Γενικό Επιτελείο Στρατού στο τμήμα Τη-  
λεπικοινωνιών, ώστε να περάσει επιτέ-  
λονς ο Νόμος...» Γιρζίζει σε εμένα και μου  
λέει ο Γιώργος Γεράρδος: «Εσύ να κρα-  
τήσεις το στόμα σου κλειστό».

Πρόγιαμπτι με την βοήθεια του Πρόεσβη Βασιλή Βιτσαζή και του Αρχηγού των Διαβιβάσεων στο Πεντάγωνο Ταξιάρχου Σπύρου Παπαγεωργίου έπεσαν τα πρώτα θεμέλια για τον νόμο. Αναγκάστηκε ο τότε Υπουργός Συγκοινωνιών Ορέστης Γιάκας να προωθήσει νόμο, τον οποίο έγραψε με τα χέρια του ο SV1AG που σε κάποια σημεία βοήθησε και ο «έμπιστος» του Γ. Γραμματέας της Ε.Ε.Ρ. τότε SV1DM Γιάννης Χρυσικός.

Επειδή το σχέδιο νόμου ανέφερε και την δυνατότητα για MOBILE, η ΚΥΠ το γύρισε πίσω ως απαράδεκτο. Έτσι ο Γεράρδος αναγκάστηκε να διαγράψει αυτό το άρθρο, και πιέζοντας συνεχώς προς κάθε κατεύθυνση κατόρθωσε να πραγματοποιηθεί το μεγάλο ONEIRO, αυτού και εκαντοντάδων ραδιοερασιτεχνών στην Ελλάδα!.. Να ψηφιστεί ο Νόμος 1244 την 16 Οκτωβρίου 1972! Ο Κόμις

1244 στις 16 Οκτωβρίου 1972!... Οι άδειες που χορηγούνσε το στρατιωτικό καθεστώς ποιν από τον νόμο, είχαν ολές μεγιστη ισχύ εκπομπής τα 50 βατ, για να μην έθει σε πλήρη αντίθεση μ' αυτό στο SV1AG, έβαλε στο Νόμο να υπάρχουν 3 κατηγορίες αδειών. Όσοι κατείχαν άδεια περισσότερα από 5 χρόνια μεταβατικά πήγαιναν στην Α' κατηγορία, με ισχύ εκπομπής στα HF 300 βατ, με 3 χρόνια στη Β' και ισχύ 150 βατ, και οι λιγότερο από 3 χρόνια στην Γ' κατηγορία με

ισχύ 50 βατ στην κεραία.

Όμως για να εφαρμοσθεί ο νόμος 1244 έπρεπε να ξεπεραστούν μερικά βασικά εμπόδια. Το Υπουργείο δεν ήταν ακόμα οργανωμένο με ικανό προσωπικό ώστε να είναι σε θέση να αναλάβει την γραφειοκρατική εργασία, αν και υπήρχε άλη η καλή διάθεση εκ μέρους του Γενικού Διευθυντή Τηλεπικοινωνιών **Νίκου Μεττινού** και των αξιόλογων συνεργατών του Διευθυντών **Νίκου Χρυσανθάκη** και άλλων. Ο Γεώργιος Γεράρδος, για να μην υπάρξουν καθυστερήσεις στην εκπόνηση του νόμου, σχεδίασε μόνος του το «Πτυχίον Ραδιοερασιτεχνήτη με καλλιτεχνικό τρόπο, που στην κάτω δεξιά πλευρά του τύπωσε το «RAAG» για να επιβεβαιωθεί η προσφορά της Ε.Ε.Ρ. Επίσης με δαπάνη της Ένωσης τυπώθηκαν οι πρώτες «Άδειες Λειτουργίας Ερασιτεχνικού Σταθμού Ασυναπότο».

Επειδή λοιπόν το Υπουργείο Συγκοινωνιών ήθελε βοήθεια, όλοι οι τότε Ραδιοφορεστέχνες έφερονταν τα δικαιολογητικά τους, τα παρέδιδαν στον πρόεδρο μας στην στοά Περιπολίου.

Ο Γιώργος, αφού τα ήλεγχε, τα τοποθετούσε σε ντοσιέ με τα πτυχία και τις άδειες που έγραψε και μου τα έδινε να τα πάω στο Υπουργείο για υπογραφές. Για την υπηρεσία μου αυτή με τίμησε ιδιαίτερα, αφού μου έγραψε το υπ' αριθμόν 4 Πτυχίο, και την υπ' αριθμόν 1 Άδεια κατηγορίας Γ'.

Ο Γεώργιος Γεράρδος, που είχε καθαρά δημοκρατικές αρχές, προτίμησε να βάλει στο νόμο και το άρθρο που έλεγε ότι: «*όλοι οι Έλληνες ραδιοερασιτέχνες πρέπει να είναι μέλη ενώσεως διεθνώς αναγνωρισμένης*», δηλαδή της IARU. Σκοπός του ήταν να ενώσει όλους τους Έλληνες, αφού γνώριζε ότι θα υπάρξουν αντιπαραθέσεις και έριδες.

### **Στο επόμενο τεύχος, το Β' Μέρος.**